

съглашението, стрѣмяйки се да запазятъ за Сърбия всичко каквото сж окупирали въ Македония, и най-послѣ, заплашватъ България съ реваншъ въ случай че не имъ се даде туй което искатъ.

Ще се помъча да придамъ по-характеристичното отъ това което се върши въ Македония отъ страна на сърбитѣ, и това което се пише отъ тѣхъ за смѣтка на тая окаяна страна по случай дѣлежа ѝ.

Повѣдението на сръбскитѣ власти въ Македония.

„Самѡ по себе си се рабира, че ако въ всѣка правова държава се признава вѣроизповѣдната свобода, църковното и училищно дѣло и националното самоопредѣляне, *толкова повече това се налага между съюзни държави, въ границитѣ на които попадат сънародници една на друга, за които сънародници общественото мнение държи смѣтка* (к. н.) „Миръ“, 16 фев 1913 г.

„И ето пакъ сме принудени и днесъ, както винаги на тоя день (19 февруари), да споменуваме името на Македония съ тѣга на сърдце, и при сичката си почитъ и уважение къмъ Балканския съюзъ да говоримъ пакъ за неправди и жестокости въ тая страна—*като да се намираме още подъ турско иго*“ (к. н.)

(Изъ рѣчта на професоръ Б. Цоневъ, произнесена на благотворителната забава въ София на 19 февруари т. г. Вижъ „Миръ“. бр. 3808).

Тѣй пише българския официозъ, правейки алюзия на вършеното отъ сръбскитѣ власти въ Македония и единъ отъ прѣдставителитѣ на българската наука, покъртенъ отъ сжщото.

Сръбскитѣ тукъ насилия се упражняватъ главно въ слѣднитѣ посоки :

- 1) присвояване отъ сръбскитѣ власти въ окупиранитѣ отъ тѣхъ български кътове българскитѣ черкви, училища и дюгени ;
- 2) правене всевъзможни спънки на българи-търговци и недопусчане тамъ българската преса ;
- 3) продоволствуване сръбскитѣ войски на сѣйотъ на българското население безъ всѣко възмездие ;
- 4) изгонване екзархийскитѣ и новобългарскитѣ тамъ власти, и
- 5) тероръ подъ разнообразни форми надъ българското население за да се обяви за сърби.

Ще бжде излишно да изчерпваме тукъ всичко ста-